

N:o 97.

Af herrar Aug. Danielsson och N. Wallmark, om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om anläggning af nybyggen eller torp å kronoparker genom Vester- och Norrbottens län.

Afsigten med 1824 års afvittringsstadga var icke blott att skilja enskildes område från kronans marker, utan äfven och kanske förnämligast att befordra landets uppodling. Att detta inträffat och att samma författning burit välsignelsebringande följder bevisas bland annat deraf, att de förut nästan ödevarande trakterna i de nordliga länen blifvit bebodda och till stor del uppodlade samt gifva utkomst för en betydlig del af befolkningen och bidra till statens och kommunernas bördor. Lyckligt hade varit, om så äfven fått fortgå.

Då så emellertid nu icke är förhållandet, utan nybyggessanläggningarne förbjudits eller äro inskränkta i den mån skogsintresset vunnit inesteg, så att numera några nybyggen ej få anläggas hvarken å efter afvittringen uppkomna kronoparker inom kustlandet, eller, enligt hvad kongl. brefvet den 19 april 1872 föreskrifver, å den del af Vester- och Norrbottens läns lappmarker, som är belägen nedanför gränslinien mot fjellbygden och tjenlig till odling, då det torde böra tagas i allvarligt öfvervägande af Riksdagen, huruvida det allmänna icke skulle tillskyndas större fördelar genom upplåtande till odling af de dertill vid närmare undersökning dugliga marker, än genom att förhindra sådan odling äfven om marken är tjenlig till odling, genom att sätta densamma under skogsstyrelsens vård eller indela den till kronoparker, och bidra till att utgifterna för skogsväsendet komma att inom icke

aflägsen tid uppgå till mer än de starkt aftagande skogarna gifva i afkastning (utgifterna föreslås ju nu till mer än hälften!) och då för öfrigt, äfven om man vill låta skogsstyrelsen hafva under sitt välde all vid afvittringen uppkommande öfverloppsmark, det likväl borde kunna så ordnas, att hugade odlare finge derå upptaga hvad som vid närmare undersökningar finnes tjenligt, helst den mark, som är lämplig för odling, föga lämpar sig för skogsbörd och tvärtom, så få vi härigenom värdsamt anhålla,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande huruvida icke nybyggen eller åtminstone torpanläggningar, med eller utan inskränkt rätt till skog, må hädanefter tillåtas å kronopark inom kustlandet och å den på nedannämnde gränslinie varande del af Vester- och Norrbottens län.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 14 maj 1887.

Aug. Danielsson. Nils Wallmark.

I motionens syfte instämma:

N. Boström. G. Sundberg.

O. H. Ström.